

فصلنامه فلسفه و کلام اسلامی آینه معرفت
دانشگاه شهید بهشتی، پاییز ۸۹

Research Journal of Islamic Philosophy and
Theology of Shahid Beheshti University

اعجاز تشریعی قرآن

دکتر محمد رضا ابراهیم نژاد*

چکیده

اهمیت اعجاز و اعجاز تشریعی قرآن از میزان حضور و تأثیرگذاری قرآن در جامعه بشری قابل ارزیابی است و با توجه به توسعه روزافزون علوم، بررسی و تبیین اعجاز تشریعی قرآن امری ضروری است. البته پژوهش در مسئله اعجاز قرآن دارای سابقه‌ای دیرینه است اما اعجاز تشریعی قرآن مورد توجه شایان نبوده، در حالی که قرآن کریم این مسئله را مورد تأکید قرار داده است. با عنایت به اینکه این موضوع مسئله‌ای میان رشته‌ای و دارای صبغه‌های کلامی و تفسیری است، در این مقاله راه‌های اثبات اعجاز تشریعی قرآن طی می‌گردد. نخست آنکه قوانین و شرایع قرآن دارای ویژگی‌های فرابشری و اعجازی است. دوم قوانین و شرایع قرآن متاثر از تورات نیست بلکه بر شرایع تورات فائق است و سوم آنکه شرایع قرآن از معایب و نارسایی‌های قوانین عرفی مبرا و وارسته است و با این همه توسط پیامبر اسلام (ص) که فردی «امی» و درس نخوانده بود، بیان شد و این دلیل واضحی بر اعجاز و الهی بودن قرآن است.

واژگان کلیدی: اعجاز، تشریع، قرآن، عرف.

مقدمه

اگر بخواهیم مسئله «اعجاز و اعجاز تشریعی قرآن» را ارزیابی کنیم کافی است که به

میزان حضور و تأثیرگذاری قرآن در سراسر جهان توجه کنیم. به حقیقت هیچ کتابی نیست که به اندازه قرآن مورد مطالعه قرار گیرد، یا مخاطبان مختلف داشته باشد؛ افرادی بی شمار آن را قرائت کنند؛ مشتاق شنیدن آن باشند و با ترنم آن اشک بریزند و کسانی هم کینه شدید از آن در دل داشته باشند. رمز همه این امور و راز تمام این شگفتی‌ها «اعجاز قرآن» است.

در این مقاله هدف اثبات اعجاز قرآن نیست، بلکه هدف عمدۀ طرح آن بخش از اعجاز قرآن است که از سوی برخی قرآن پژوهان در حد اشاره یا اندکی مورد توجه قرار گرفته و برخی به هیچ وجه به آن نپرداخته یا آن را منتفی شمرده‌اند و آن «اعجاز تشريعی» قرآن است در حالی که توجه به این موضوع و طرح آن در عصر حاضر به چند دلیل ضروری و لازم است از جمله آنکه:

۱. شرایط حاکم بر علوم انسانی و مراکز آموزشی به گونه‌ای است که برخی منحصرأ محصول فکر و اندیشه نظریه‌پردازان مادی و غربی را علم، می‌پندازند و غیر از آن همه‌چیز از جمله معارف و احکام قرآن را انکار می‌کنند یا مورد تردید قرار می‌دهند.
۲. پژوهش‌های علمی مستمر، همواره زندگی بشر را بیش از پیش توسعه می‌دهد و عرصه‌های جدیدی از هستی و حیات را می‌گشاید. این وضعیت اقتضا می‌کند که از ذخایر عجیب و جواهر غریب قرآن که پایان‌ناپذیر و تمام ناشدنی است (نهج‌البلاغه، خطبه ۱۸) بهره‌برداری لازم انجام گیرد.

بدین منظور در آغاز بحث، مراد از اعجاز تشريعی و پیشینه تاریخی و پژوهشی آن در مباحث اعجاز قرآن را تبیین و بررسی می‌کنیم، سپس جلوه‌های اعجاز قرآن را در قوانین و احکام تشريعی آن به طرق و روش‌های ممکن تقدیم خواهیم نمود.

مراد از «اعجاز تشريعی»

عنوان «اعجاز تشريعی» از دو واژه «اعجاز» و «تشريع + i» ترکیب شده که هر یک از آنها تعریف و کاربردهای مستقلی دارند و در منابع لغوی و مباحث کلامی، فقهی و حقوقی به تفصیل بررسی می‌شود. در اینجا به اجمال و اختصار به تعریف هر عنوان می‌پردازیم تا مراد از اعجاز تشريعی به دست آید.

تعریف اعجاز: هرچند دانشمندان اهل کلام عبارت‌های مختلفی در تعریف اعجاز و معجزه به کار برده‌اند اما در معنا و مراد می‌توان گفت بر این عقیده‌اند که: «اعجاز امری خارق عادت است که به وسیله مدعی مقام نبوت برخلاف قوانین عادی و جاری طبیعت و به منظور اثبات ادعای رسالت‌ش انجام می‌گیرد. منوط به اینکه مقارن با تحدي و دعوت به مبارزه و عجز و ناتوانی دیگران از آوردن همانند آن باشد» (رضوانی، ص ۱۳).

تعریف تشریع: تشریع در لغت به معنای قانونگذاری است. (زحلی، ص ۱۱) که اگر از جانب ادیان باشد تشریع آسمانی گفته می‌شود و اگر از طرف خردمندان بشر باشد تشریع وضعی می‌نامند که البته این دو قسم تشریع، فرق زیادی دارند (ابراهیم، ص ۱۹) این اصطلاح در فرهنگ اسلامی به خصوص در مباحث کلامی و قرآنی به دو معنای عام و خاص به کار می‌رود که عبارت‌اند از:

۱. معنای عام: تشریع عبارت است از آنچه خداوند متعال وضع و بیان نموده و از طریق پیامبران علیهم السلام به مردم رسیده است خواه مربوط به عقیده و ایمان و باور قلبی باشد که احکام اعتقادی است (و در علم کلام مورد بحث قرار می‌گیرد) و خواه مربوط به عمل و رفتار باشد که احکام فرعی است (و در علم فقه بررسی می‌شود).

۲. معنای خاص: تشریع عبارت است از مجموع احکامی که خداوند متعال برای بندگانش وضع کرده تا بر اثر - ایمان و - به کار بستن آن احکام به سعادت دنیا و آخرت برسند (مجیری، ص ۴۱). چنانکه ملاحظه می‌شود در هر یک از دو تعریف، واژه تشریع از حالت مصدری به حالت وصفی و اسمی منتقل و به کار رفته است.

اعجاز تشریعی

صاحب نظران و قرآن پژوهان بر حسب اینکه با دیدگاه کلامی یا دیدگاه فقهی (و حقوقی) به موضوع نگریسته باشند تعریف‌شان فرق می‌کند و غفلت از تفاوت دیدگاه‌ها ممکن است به تصور و توهمندی اخلاقی متنهی گردد. اکثر قرآن پژوهان اهل سنت و برخی از صاحب‌نظران شیعه، اعجاز تشریعی را در مورد تمام معارف و علوم و احکام تکلیفی قرآن اطلاق می‌کنند. در مقابل این گروه، جمع بیشتری از صاحب‌نظران شیعه و برخی از نویسنده‌گان اهل سنت از دیدگاه فقهی به موضوع پرداخته و اعجاز تشریعی را از

اعجاز علمی تفکیک نموده و به صورت خاص تحلیل و بررسی نموده‌اند. از محققان شیعه می‌توان صاحب تفسیر آلاء الرحمن آقای خوئی، علامه طباطبائی، مکارم شیرازی و جعفر سبحانی دارای این نگرش‌اند و از پژوهش‌گران اهل سنت استاد ابوذر را می‌توان نام برد.

در این مقاله با دیدگاه فقهی و کلامی به مسئله می‌پردازیم و با توجه به تعریف‌هایی که درباره اعجاز و تشریع ارائه شد به این نتیجه می‌رسیم که: «اعجاز تشریعی به معنای مشتمل بودن قرآن کریم بر احکام و قانون‌هایی است که از سوی پیامبر اسلام(ص) همراه با تحدي به مردم ابلاغ شد و افراد عادی از تدوین و ارائه مشابه آن عاجز و ناتوانند».

اعجاز در فرهنگ قرآن

عنوان اعجاز و واقعیت اعجاز به گونه‌ای که در متن قرآن کریم آمده با آنچه در کتاب‌های لغت و اصطلاح ذکر شده دارای دو تفاوت است.

نخست آنکه: کلمه اعجاز در قرآن ذکر نشده اما واژه مُعْجَزْ (بدون تاء) و سایر مشتقات آن حدود ۲۶ مرتبه ذکر شده و به معنای لغوی آن یعنی «ناتوان‌کننده» به کار رفته است. در سوره توبه ۲ و ۳ چنین آمده است:

فسيحوا في الأرض اربعه أشهر واعلمنوا أنكم غير معجزى الله و أن الله مخزى الكافرين.
... و إن توأليتم فَاعْلَمُوا أنكم غير معجزى الله....

دیگر آنکه: هرجا خداوند خواسته واقعیت معجزه پیامبران را یادآور شود آیه، بینه، برهان و سلطان را (به صورت مفرد یا غیرمفرد) به کار برد است. البته این واژه‌ها از نظر لغت، کاربردهای گسترده‌تری دارند اما هرجا در متن قرآن، به هدف بیان معجزه پیامبران ذکر شده به وسیلهٔ قرائن موجود در مقام، به وضوح مشخص می‌شود. برخی موارد مربوط به این کاربرد، به این صورت است:

۱. آیه و آیات: آل عمران / ۴۹، انعام / ۳۷ و ۱۰۹، اعراف / ۷۳ و نمل / ۱۲.

۲. بینه و بینات: بقره / ۹۲، اعراف / ۷۳ و ۱۰۵ و فاطر / ۲۵.

۳. سلطان: هود / ۹۶، ابراهیم / ۱۰ و ۱۱، ذاریات / ۳۸ و دخان / ۱۹.
۴. برهان: نساء / ۱۷۴ و قصص / ۳۲.

پیشینه تحقیق در اعجاز قرآن

بحث اعجاز قرآن از سده‌های نخستین مطرح بوده و همواره ادامه داشته است تا جایی که اکنون کتاب‌های تالیفی فراوانی در این زمینه وجود دارد و در کتاب‌های نسبتاً زیادی هم این بحث بررسی شده است. در قرن سوم جاحد (م ۲۵۵ق) و در قرن چهارم، رُمانی (م ۳۸۶ق) و خطابی (م ۳۸۸ق) و در قرن پنجم عبدالقاهر جرجانی (م ۴۷۱ق) در این زمینه دارای تألیف‌اند. همچنین قاضی عبدالجبار اسدآبادی معتزلی (م ۴۱۵ق) و پس از وی در قرن ششم زمخشri (م ۵۲۸ق) در تفسیر کشاف بیشترین تلاش خود را در ترسیم و توصیف اعجاز بیانی قرآن به کار بردند. البته این محققان و نویسنده‌گان غالباً به جنبه‌های فصاحت و بلاغت و اسلوب بیان قرآن نگریسته‌اند (ایازی، ۱۳۸۱ش، ص ۱۳۶).

کم‌توجهی به اعجاز تشریعی

چنانکه اشاره شد سهم عمده و بخش اساسی از تحقیق و بررسی‌ها به اعجاز بیانی قرآن اختصاص داشته است و اظهارنظر و تأليف درباره اعجاز محتوایی به ویژه اعجاز تشریعی قرآن بسیار اندک است شاید از طریق آمار کتب و مقاله‌های مربوط به هر یک از وجوده اعجاز قرآن بتوان به خوبی به این واقعیت رسید. البته استقراء تمام تأليف‌های مربوط به این مسئله نه آسان است و نه صواب و نه مورد نیاز اما از باب ذکر نمونه فهرست کتی که دو تن از مؤلفان معاصر جزو منابع مورد مراجعه خود ارائه نموده‌اند بدین گونه است:

۱. «پژوهشی در اعجاز علمی قرآن»: مؤلف کتاب ۲۱ کتاب را نام برده که مربوط به اعجاز قرآن است و هیچ یک از آنها در زمینه اعجاز تشریعی قرآن نیست (رضائی).
۲. «الموسوعه الذهبيه في اعجاز القرآن الكريم والسنن النبوية»: مؤلف کتاب ۲۷ کتاب در زمینه اعجاز قرآن معرفی کرده که از جمله آنها ۳ کتاب با عنوان اعجاز عددی و ۱۶ عنوان مربوط به اعجاز علمی است و هیچ کتابی پیرامون اعجاز تشریعی معرفی نشده است (متولی ۱۴۲۶ق، فهرست منابع کتاب).

اکنون جای این پرسش است که چه عاملی باعث کم توجهی یا بی توجهی به اعجاز تشریعی شده است. این وضعیت به اندازه‌ای شدید است که علامه طباطبائی ره پژوهشگران را در این زمینه مقصراً شمرده است:

به حقیقت پژوهشگران از علمای صدر اول و پس از آنان، تقصیر و کوتاهی نموده‌اند، زیرا آنان اعجاز قرآن را به فصاحت و بلاغت آن محدود کردند و در این خصوص کتاب‌ها و رساله‌هایی تألیف کردند و این اقدام، آنها را از تدبیر در حقایق و ژرف‌نگری در معارف قرآن بازداشت و آنان را براین داشت که معانی و محتوا را اموری پیش‌پا افتاده به حساب آورند، به گونه‌ای که در شناخت معانی - افراد بی‌تمدن و باتمدن، عوام و خواص، جاهل و عالم همه در یک سطح قرار دارند و نظم الفاظ برنظم معانی ترجیح دارد و چیزی جز نظم الفاظ دارای ارزش نیست. این در حالی است که خداوند متعال هر گونه وصف زیبایی که در تحدی مؤثر است درباره قرآن به کار برده است مثل اینکه قرآن را نور، رحمت، هدایت، حکمت، موعظه، برهان و... شمرده و در خصوص بلاغت قرآن تصریح ننموده است (طباطبائی، ج ۱۰، ص ۶۵).

در اینجا لازم به یادآوری است که همواره افراد اندکی بوده‌اند که اعجاز قرآن کریم را در احکام نورانی آن متجلی نگریسته‌اند.

دیدگاه قرآن نسبت به شرایع قرآنی
دیدگاه قرآن درباره احکام و قوانین موجود در آن چیست؟ آیا خود قرآن به صورت مستقیم یا غیرمستقیم آنها را پدیده‌ای الهی شمرده است یا در این خصوص دیدگاهی ندارد؟ در پاسخ به نظر می‌رسد دو قسم آیات در این زمینه وجود دارد:

قسم اول: آیاتی که به صورت عام و کلی قرآن را حقيقی و حیانی معرفی نموده‌اند
که آیه ذیل از آن جمله است:

آفلا يتدبرون القرآن ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافاً كثيراً (نساء / ۸۲).

برطبق - منطق - این آیه تمام قرآن پدیده‌ای الهی و غیر بشری است بنابراین احکام
تشريعی آن نیز - که جزئی از قرآن است - این گونه است.

قسم دوم: آیاتی که ویژگی‌ها و امتیازات تمام یا برخی شرایع و قوانین قرآن را به
صورتی برجسته بیان کرده است برخی از این آیات عبارت اند از:
لقد أرسلنا رسالنا بالبيانات و انزلنا معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط و انزلنا
الحادي فيه بأس شديد و منافع للناس... (حدیث / ۲۵).

آیه شریفه چنین تفسیر شده است: هدف خداوند از فرستادن پیامبران و نازل گرداندن
کتاب و میزان به همراه پیامبران آن است که مردم برای اجرای قسط و عدالت قیام کنند و
در جامعه‌ای عادل زندگی کنند (طباطبائی، ج ۱۹، ص ۱۷۱).

الذين يبعون الرسول النبى الامى الذى يجدونه مكتوبأً عندهم فى التورىه والإنجيل
يأمرهم بالمعروف وينهىهم عن المنكر ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبئث و
يضع عنهم اصرههم والأغلال التى كانت عليهم ..... (اعراف / ۱۵۷).

از آیه شریفه چنین استفاده شده که بدون تردید دین اسلام یگانه دینی است که در
پیکربندی روح امر به معروف و نهی از منکر تا آنجا که ظرفیت داشته روح حیات دمیده ...
و یگانه دینی است که جمیع امور مربوط به زندگی بشر و همه شئون و اعمال وی را برابر
شمرده و آنها را به دو قسم طیبات و خبائث تقسیم کرده طیبات را حلال و خبائث را
حرام کرده است. قوانین هیچ شریعت دینی و هیچ یک از قوانین اجتماعی (و عرفی) به
تفصیل قوانین شریعت اسلام نیست و مانند شریعت اسلام به جزئیات و دقایق امور
پرداخته است (طباطبائی، ج ۸، ص ۲۹۴ با تلحیص).

يا ايها الذين آمنوا كتب عليكم القصاص في القتل ..... و لكم في القصاص حياة يا
أولى الألباب لعلكم تتقوون (بقره / ۱۷۹ - ۱۷۸).

چنانکه ملاحظه می‌گردد این قسم آیات علاوه بر ذکر ویژگی‌های بارز و بی‌نظیر
احکام شرعی، آنها را قوانین الهی و از جانب خداوند متعال معرفی می‌کنند.

جلوه‌های اعجاز قرآن در تشریع

اگر قوانین و احکام قرآن معجزه است باید به گونه‌ای باشد که قادر به تحدى بوده و از توان بشر عادی فراتر باشد. این حقیقت در عرصه‌های مختلف تجلی نموده و اثبات آن از چند طریق ممکن است که مهم‌ترین آنها عبارت‌اند از: ۱. ویژگی‌های احکام قرآن ۲. مقایسه احکام قرآن با احکام تورات؛ ۳. مقایسه احکام قرآن با قوانین عرفی؛ ۴. تأثیر احکام قرآن بر تمدن و جامعه اسلامی.

۱. ویژگی‌های احکام قرآن

قوانین و احکام تشریعی قرآن دارای ویژگی‌هایی است که آنها را از قوانین عرفی متمایز ساخته است از جمله از ویژگی‌ها می‌توان انسجام و ارتباط قوانین، وجود قوانین کلی و اصول حاکم، شمول و فراگیری قوانین را نام برد و بررسی نمود:

اول. انسجام و ارتباط قوانین

قوانین و احکام قرآن به رغم آنکه در فاصله‌های زمانی نسبتاً طولانی نازل شده و در سوره‌های مختلف قرآن به صورت مقدم و مؤخر قرار گرفته، به گونه‌ای خاص به یکدیگر وابسته و مرتبط است. این وضعیت توجه عموم قرآن پژوهان را به خود جلب کرده است. استاد علی محمد جعفر در این باره چنین اظهار نظر نموده است:

.... احکامی که مربوط به یک موضوع‌اند در یک جای از قرآن وارد نشده بلکه در سوره‌های مختلف و بدون هیچ گونه تعارضی وارد شده است و این امر اشاره به آن دارد که احکام قرآن در هر جایی از قرآن باشد، همگی یک واحد نامتجزی است و قرآن (دارای) وحدتی عام و متكامل است (محمد جعفر).

از باب نمونه برخی احکام مربوط به حقوق اعضای خانواده و احکام مربوط به روابط با غیر مسلمانان را در آیات ذیل اشاره می‌کنیم:

الف. حقوق متقابل اعضای خانواده

و وصينا الانسان بوالديه احساناً حملته امه كرهاً و وضعته كرهاً و حمله و فصاله ثلثون شهرآ... (حقاف/ ۱۵).

والوالدات يرضعن اولادهن حولين كاملين لمن اراد آن يُتَمِ الرضاعة، و على المولود له رزقهن و كيسونهن بالمعروف. لا تُكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا لَا تُضَارُ وَاللَّهُ بُولَدُهَا وَلَا مُولُودٌ لَهُ بُولَدَه ..... (بقره ۲۳۳).

در دو آیه فوق ارتباط و انسجام چند جانبه‌ای مشهود است. از یک سو ارتباط موضوعی بین آیه اول و آیه دوم وجود دارد با اینکه آیه نخست جزو آیات مکی و آیه دوم از آیات مدنی است و فاصله نزول آنها نسبتاً زیاد است.

از سوی دیگر ارتباط کاملی میان امری تکوینی و حکمی تشریعی ظاهر شده است زیرا در آیه نخست مدت حمل و مدت شیردادن به فرزند ذکر شده و در آیه دوم مدت شیردادن ذکر شده که بخشی از آیه نخست را تفسیر می‌کند.

در مرحله سوم حکم شیردادن و حکم نفقه دادن که دو حکم فرعی و جزئی است، به یک اصل کلامی و فقهی (یعنی منوط بودن تکلیف به قدرت) و نیز به یک قاعده مهم فقهی (یعنی قاعدة نفی ضرر) مستند شده است.

ب. ضوابط ارتباط با غیر مسلمانان

وَلَا تُكْحِنُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنُنَّ وَلَأَمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبْتُكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوْا وَلَعِبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبْتُكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لِعِلْمِهِ يَتَذَكَّرُونَ (بقره ۲۲۱).

و ان احد من المشرکین استجارك فآجره حتى يسمع کلام الله ثم ابلغه مأمهه ذلك بأنهم قوم لا يعلمون» (توبه ۶).

يَا يَاهَا الَّذِينَ ءامَنُوا لَا تَتَخَذُوا الْكَافِرِينَ أُولَيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَتَجَعَّلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا (النساء ۱۴۴).

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرِ يُوَآدُونَ مِنْ حَادِّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَوْ كَانُوا أَبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ أَخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ... (مجادله ۲۲).

وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سِبِيلًا (نساء ۱۴۱).

و طعام الذين أوثوا الكتاب حل لكم و طعامكم حل لهم... (مائده ۵).

این بخش از آیات در فاصله‌های زمانی مختلف نازل شده و در چند سوره قرآن جای دارد. با این وصف، منظومه‌ای از حدود تعامل و ضوابط ایجابی و سلبی ارتباط افراد و جامعه اسلامی با افراد و جامعه‌های غیرمسلمان را تعیین می‌کند. به گونه‌ای که نوع ارتباط با هریک از اقسام غیرمسلمان با اقسام دیگر متفاوت است.

دوم. وجود قوانین کلی و اصول حاکم

هر چند احکام و شرعیات قرآنی همگی دارای اعتبار یکسان‌اند، اما به لحاظ ثبات و انعطاف‌پذیری، میزان شمول و فراگیری وغیره متفاوت‌اند و بعضی از آنها به مثابه اصل ثابت و حاکم نسبت به بقیه احکام می‌باشند. چند نمونه از احکام و اصول کلی را در آیات ذیل می‌بینیم:

الف. اصل عدالت

۱. ان الله يأمر بالعدل والإحسان و ايتاء ذى القربى و ينهى عن الفحشاء والمنكر والبغى
يَعِظُكُمْ لِعْلَكُمْ تذَكَّرُونَ (نحل/٩٠).
۲. ان الله يأمركم أن تؤدوا الأمانات الى اهلها و اذا حكمتم بين الناس أن تحكموا بالعدل، ان الله نعمًا يعظكم به، إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا (نساء/٥٨).
۳. يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله و ذروا ما بقى من الربوا ان كتمت مؤمنين. فان لم تفعلوا فاذنو بمحرب من الله و رسوله و ان تُبْتُمْ فلكم رئُوس اموالكم لا تَظْلِمُونَ ولا تُظْلَمُونَ
(بقره/٢٨٧-٢٧٩).

چنانکه ملاحظه می‌گردد در آیه‌های ۱ و ۲ خداوند امر به عدالت نموده اما مورد یا مصدق خاصی برای آن ذکر ننموده که گویای کلیت و عمومیت حکم است و در آیه ۳ حکم حرمت ربا را مقارن ظلم و ستم آورده است. این موضوع در موارد دیگری از قرآن کریم از جمله در سوره مائده/۸ و انعام/۱۵۲ نیز قابل بررسی است.

ب. اصل صلاح (و نفی فساد)

اصل دیگری که در بین شرایع قرآن چشمگیر است، اصل «صلاح و نفی فساد» است. این

اصل در تمام شئون زندگی فردی، خانوادگی، اجتماعی و تصرف در محیط زیست جاری و نافذ است. برخی موارد کاربرد آن در آیات زیر بیان شده است:

و يسألونكَ عن اليمى قل اصلاحٌ لهم خير و ان تُخالطوهِم إِلَّا خوانكُم وَاللهِ يعلم المفسد من المصلح... (بقره/۲۲۰).

و ان خفتم شقاق بينهما فابعوا حكمًا من اهله و حكمًا من اهلها ان يُریدا اصلاحًا
يُوقنِ الله بينهما ان الله كان عليماً خيراً (تساء / ۳۵).
إنما جزاء الذين يحاربون الله و رسوله و يسعون في الأرض فساداً أَن يُقتلُوا أو يُصَلُّوا
أَو تُقطعَ أَيديهم و ارجلهم من خلافٍ أو يُنْفَوْا من الأرض (مائده / ۳۳).

ج. اصل توازن حق و تکلیف
توازن و تقابل حق و تکلیف اصل کلی دیگری است که در تشریع قرآن وجود دارد این اصل را قرآن کریم به مناسبت حقوق و وظایف برخی زنان اشاره نموده است:

وَالْمُطَّلَّقَاتُ يَرَبْصُنَ بِنَفْسِهِنَ ثَلَاثَةُ قُرُوءٍ ... وَلَهُنَّ مُثْلُ الذِّي عَلَيْهِنَ الْمَعْرُوف... (بقره/۲۲۸).

این اصل در آیات قرآن کمتر به صراحت ذکر شده است و علت این امر شاید وضوح و بداهت آن باشد. به هر حال حضرت امیر علیه السلام در یکی از خطابهای حکومتی و سیاسی خود آن را تشریح و تفسیر نموده است (نهج البلاغه، خطبه ۲۰۷).

د. اصل کرامت انسان
این اصل در حوزه تشریع و قانون‌گذاری دارای وجوده قانونی متنوع است. علاوه بر آن دارای اساس و پایگاه فطری و تکوینی است به بیان دیگر خداوند منان آنجا که در نقش آموزگاری بزرگ کتاب خلقت و درسنامه آفرینش را به انسان‌ها تعلیم می‌دهد. صفحه‌ای از آن را به بیان ماهیت و چگونگی ذات و شخصیت انسان‌ها اختصاص داده و تاج کرامت و مدال افتخار و فضیلت را ویژه انسان‌ها دانسته و فرموده است:

وَلَقَدْ كَرَمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيَّابَاتِ وَفَضَلَّنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِنَا تَفْضِيلًا (اسراء / ۷۰).

اما خداوند متعال تنها آموزگار نیست بلکه علاوه بر آن قانون‌گذار است. در مقام تشریع و بیان قوانین، اصل کرامت انسان را در فصل‌های مختلف پایه و مبنای بایدها و نبایدها قرار داده است. دفاع از حیات انسان، آزادی و حفظ آبروی انسان از آن جمله است:

۱. قوانین حفظ حیات انسان‌ها: در مورد حفظ حیات انسان‌ها قرآن کریم احکام زیادی صادر نموده که برخی از آنها در آیات زیر آمده است.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ... (اسراء / ۳۳).

وَإِذَا الْمَوْءُودُ دُهُوْسٌ لَتَّبَأْ ذَنْبَ قَتْلَتْ (تکویر / ۸).

وَلَا تَقْتُلُوا أُولَادَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٌ نَحْنُ نَرْزَقُكُمْ وَإِيَاهُمْ (انعام / ۱۵۱).

... من اجل ذلك كتبنا على بنى اسرائيل أنه من قتل نفساً بغير نفس او فساد في الأرض فكأنما قتل الناس جميعاً و من احياناً فكأنما احيا الناس جميعاً... (مائده / ۳۲).

۲. قوانین آزادی بخش: قسم دیگر از موارد کاربرد اصل کرامت انسان، احکام مربوط به آزادی بردگان است که در قرآن مورد توجه قرار گرفته است:

وَمَا أَدْرِيكُ مَا الْعَقْبَةَ، فَكَرِبَّلَ رَقِبَهُ... (بلد / ۱۲-۱۳).

وَمَنْ قُتِلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقِبِهِ مُؤْمِنٌ... (نساء / ۹۲).

دستور آزادسازی بردگان در آیات دیگری از جمله آیه ۸۹ سوره مائده و آیه ۳ سوره مجادله نیز بیان شده است.

۳. حفظ احترام و آبروی انسان‌ها: کرامت انسان‌ها در زمینه حفظ احترام و آبروی افراد نیز مورد عنایت قرآن است و در این خصوص احکامی دقیق وضع نموده و مؤمنان را ملزم به رعایت آنها کرده است:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نَسَاءٌ مِنْ نَسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنْ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تُنَابِزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْإِسْمُ الْفَسُوقُ بَعْدَ إِيمَانٍ وَمَنْ لَمْ يَتَبَّعْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظُّنُونِ إِنْ بَعْضَ الظُّنُونِ إِلَّا تَجَسِّسُوا وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلْ لَحْمَ أَخِيهِ مِيتًا فَكَرْهَتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَابُ رَحِيمٌ (حجرات / ۱۲-۱۳).

ه. اصل سهولت و نفی حرج

سهولت و نفی حرج اصل دیگری است که در عرصه‌های مختلف تشریع قرآن جاری است و بربسیاری از قوانین حاکم است. این اصل در آیات مختلف قرآن (با چند عنوان) ذکر شده اما در آیه بعد به صورت بسیار جامع و فراگیر بیان شده است:

و جاهدوا فی الله حق جهاده هو اجتباكم و ما جعل عليكم فی الدين من حرج
.(حجج/۷۸).

اصل سهولت یکی از رمزهای گسترش آینین اسلام میان ملت‌ها و اقوام مختلف است و این امر به حدی روشن است که صاحب‌نظران ییگانه نیز به آن پی برده و برخی از آن با تجلیل یاد کرده‌اند (روحانی، ص ۳۰۵).

و. اصل تسالم و تقدم آن برجستگی

قرآن روابط انسانی را بر اصل تسالم و تعامل مثبت تنظیم کرده است. این اصل علاوه بر حیطه روابط اجتماعی افراد و قومیت‌های مسلمان در زمینه روابط جامعه اسلامی با کشورهای غیرمسلمان و اقوام ییگانه نیز جاری است. در دو آیه زیر این موضوع بیان شده است:

و ان طائفتان من المؤمنين اقتتلوا فاصلحوا بينهما فان بعثت احديهما على الآخرى
فقاتلوا التي تبغى حتى تفأء الى امرا الله فان فآءَت فاصلحوا بينهما بالعدل وأقسطوا ان
الله يحب المحسنين. انما المؤمنون إخوة فأصلحوا بين أخويكم واتقوا الله لعلكم
ترحمون (حجرات/ ۹-۱۰).

و ان جنحوا للسلم فاجنح لها و توكل على الله إنه هو السميع العليم (انفال/ ۶۱).

سوم. شمول و فراگیری

سومین ویژگی تشریع قرآنی شمول و فراگیری احکام است. احکام قرآن مبتنی بر جهان‌بینی اسلامی است و بر این اساس دارای ابعاد مختلف است. این گونه نیست که محدود به خواسته‌ها یا منافع و مصالح مادی فرد یا گروهی خاص باشد، بلکه بین مادیت و معنویت، شئون فردی و اجتماعی، زندگی دنیا و آخرت جمع نموده است این واقعیت را در احکام عبادی و در آیات پرداخت زکات و اقامه نماز می‌بینیم.

- قانون پرداخت زکات و ابعاد آن: پرداخت زکات در نظر ابتدایی عبادت خداوند متعال است. در عین حال جنبه‌ها و آثار مثبت اجتماعی، اقتصادی و... نیز دارد. برخی از جنبه‌های مذکور، در دو آیه زیر قابل ملاحظه است:

انما الصدقات للفقراء والمساكين والعاملين عليها و المؤلفه قلوبُهُمْ و في الرقاب والغارمين و في سبيل الله و ابن السبيل فريضة من الله والله عليم حكيم (توبه / ۶۰).
خذ من اموالهم صدقه تطهيرُهُمْ و تزكيتهم بها وصل عليهم ان صَلواتَكَ سكن لهم والله سميع عليهم (توبه / ۱۰۳).

مشابه آنچه درباره زکات اشاره شده در مورد نماز هم قابل بررسی است:
«و اقم الصلوه إن الصلوه تنهي عن الفحشاء والمنكر ولذكر الله اكبر والله يعلم ما تصنعون (عنکبوت / ۴۵).

در اینجا بهتر است به سخنان «گیبون» - نویسنده غیر مسلمان - پیرامون شمول و فرآگیری احکام قرآن توجه کنیم:

... به عبارت دیگر قرآن دستور عمومی و قانون اساسی مسلمین است، دستوری است شامل مجموعه قوانین دینی و اجتماعی و مدنی و تجاری و نظامی و قضائی و جنایی و جزایی و همین مجموعه قوانین از تکالیف زندگی روزانه تا تشریفات دینی اعم از تزکیه نفس تا حفظ بدن و بهداشت و از حقوق عمومی تا حقوق فردی و از منافع فردی تا منافع عمومی و از اخلاقیات تا جنایات و از عذاب و مکافات این جهان تا عذاب و مکافات جهان آینده همه را دربردارد (روحانی، ص ۳۱۶).

۲. مقایسه احکام قرآن با احکام تورات

مقتضای شرایط عادی متأثربودن قرآن از کتاب‌های تورات و انجلیل است، زیرا بر اساس شواهد و اسناد مسلم تاریخی قرآن به وسیله فردی، عرضه شد که «امی» و درس نخوانده بود و در عین حال نسبت به تورات و انجلیل و پیروان آنها (یعنی اهل کتاب) آشنا بود. از سوی دیگر عرب مکه و حجاز تورات و انجلیل را کتب آسمانی و اهل کتاب را بهره‌مند از علم و دانش می‌پنداشتند و از جهات فرهنگی، اقتصادی و... پیوسته با اهل کتاب در تعامل بودند.

در چنین شرایطی اگر قرآن کتابی از سخن کتاب‌های عادی و برگرفته از فکر و اندیشه یک فرد امی بود، باید از کتاب تورات که در دست یهود است بهره می‌گرفت و از آن متأثر می‌شد. از جمله آنکه همسان تورات و بلکه بیشتر از آن دارای مضامین و قوانین خرافی، غیرفطری، تبعیض آمیز و غیرعادلانه بود.

در حالی که چنین نیست و قرآن از این گونه امور منزه و وارسته است. آیات قرآن به عقل گرایی (بقره / ۷۳)، حکمت (آل عمران / ۱۶۴) و بصیرت (یوسف / ۱۰۸) دعوت می‌کند و معارف و احکام قرآن به فطری بودن (روم / ۳۰)، رعایت مساوات (حجرات / ۷۰)، قسط (حدیث / ۲۵) و تکریم انسان (اسراء / ۷۰) آراسته است. این تفاوت میان قرآن و تورات در آیه‌ای از قرآن کریم - با تأکید بر وجود تکالیف طاقت‌فرسا در تورات و انجیل و وارسته بودن اسلام و قرآن از آن - به صورت کلی چنین آمده است:

الذين يتبعون الرسولَ النبِيُّ الْأَمِيُّ الَّذِي يَجْدُونَهُ مَكْتُوبًا عَنْهُمْ فِي التُّورِيهِ وَالْأَنْجِيلِ
يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَا مِنِ الْمُنْكَرِ وَيُحَلِّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحْرِمُ عَلَيْهِمُ الْجَبَائِثَ وَ
يَضْعُعُ عَنْهُمْ أَصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ امْنَوْا بِهِ وَعَزَّزُوهُ وَنَصَرُوهُ
وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أَوْ إِلَيْكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (عِرَافٌ / ۱۵۷).

چنانکه در متن آیه شریفه ملاحظه می‌شود پیروان تورات و انجیل گرفتار تعهدات سخت و اعمال شاقه و طاقت‌فرسا هستند و پیامبر اسلام (ص) و قرآن کریم نجات بخش و برگیرنده سختیها از زندگی افراد هستند. در تأیید این تفاوت چند حکم از تورات را ذکر می‌کنیم:

چند نمونه از احکام تورات

- انقطاع نامختون از قبیله: ... هر ذکور نامختون که گوشت قلفه او خته نشود آن کس از قوم خود منقطع شود زیرا که عهد مرا شکسته است (سفر پیدا/یش، باب ۱۷: ۱۴).
- رجم گاو و قتل صاحب گاو: ... هر گاه گاوی به شاخ خود مردی یا زنی را بزند که او بمیرد، گاو را البته سنگسار کند و گوشتش را نخورند و صاحب گاو بی گناه باشد. ولیکن اگر گاو قبل از آن شاخزن می‌بود و صاحبش آگاه بود و آن را نگاه نداشت

و او مردی یا زنی را کشت گاو را سنگسار کنند و صاحبش رانیز به قتل برسانند
(سفر خروج، باب ۲۱: ۲۹ و ۲۸).

- اثر نجاستی مس میت: ... هر که میت آدمی را لمس کند هفت روز نجس باشد و آن شخص در روز سیم، خویشتن به آن (آب تزریه) پاک کند و در روز هفتم طاهر باشد و... هر کس وارد خیمه‌ای بشود که انسانی در آن جا مرده نجس است و هر ظرفی که در آن خیمه بود و سرپوش نداشت نجس است... (سفر اعداد، باب ۱۹: ۱۱-۱۶)

- نجاست ایام نفاس: ... چون زنی آبستن شد پسر نرینه بزاید آنگاه هفت روز نجس است و اگر دختری بزاید دو هفته بر حسب مدت طیت خود نجس باشد و شصت و شش روز در خون تطهیر بماند... (سفر اعداد، باب ۱۲: ۶-۲).

موارد مذکور از باب نمونه است و احکام سخت و طاقت فرسا در تورات بیش از موارد فوق است. جهت اطلاع بیشتر می‌توان به اسفار مختلف تورات از جمله سفر اعداد مراجعه نمود.

در پایان مفید می‌دانم که نظر «دین استانلی» را - در کتاب کلیساي شرق - نسبت به قوانین قرآن و تورات اشاره کنم:

بدون شک تأثیر قوانین استوار قرآن در نزد مسلمین صدها بار بیشتر از تأثیر دستورات تورات در نزد دیگران می‌باشد (روحانی، ص ۳۱۰).

۳. مقایسه احکام قرآن و قوانین عُرفی

راه سوم جهت پی بردن به اعجاز تشریعی قرآن، مقایسه و سنجش احکام قرآن با قوانین عُرفی است. قوانین عُرفی - با همه دققی که از سوی قانون‌گذاران اعمال می‌گردد - به گونه‌ای است که بیشتر آنها پس از مدتی اصلاح می‌شود یا صواب بودن و مقبولیت آن مورد تردید قرار می‌گیرد و در مواردی به طور کلی الغا و ابطال می‌شود. این وضعیت معلوم مشاهده و بروز دو عیب و نقصان بزرگ است که در قانون‌های عُرفی همواره وجود داشته و عبارت‌اند از: ۱. وجود اختلاف؛ ۲. وجود نارسایی. به لحاظ اهمیت موضوع هر یک از این دو مسئله را به اختصار بیان می‌کنیم:

۱. عرصه‌های اختلاف در قوانین عرفی: یکی از نتایج قوانین عرفی و بشری وجود اختلاف و تباین میان آنها است. این وضعیت در دو عرصه بروون مکتبی و درون مکتبی بروز می‌کند.

الف. اختلاف بروون مکتبی و عرصه‌های آن
نظام‌ها و نهادهای قانون‌گذار متعلق به کشورهای مختلف، در خصوص یک موضوع قانون‌های مختلف و مغایر وضع می‌کنند. موضوع ریاست جمهوری و شئون مربوط به رئیس جمهور از جمله مواردی است که می‌توان قوانین متعلق به نظام‌های مختلف را درباره آن با هم مقایسه کرد.

۱. صفات و شرایط رئیس جمهور: در اینکه رئیس جمهور باید به لحاظ جنسیت، حقوق شهروندی، میزان سن و... چه ویژگی‌هایی داشته باشد اختلاف نظرهایی دیده می‌شود از جمله اینکه:

۱.۱. جنسیت: در ایتالیا مرد بودن یکی از شرایط داوطلب ریاست جمهوری است ولی این شرط در کشورهایی مثل آمریکا نیست (نقیب‌زاده، ایتالیا، ص ۹۵).

۲.۱. میزان سن: حداقل سن لازم برای داوطلب ریاست جمهوری در روسیه ۳۵ سال، در آلمان و آمریکا ۴۰ سال و در ایتالیا ۵۰ سال است (روسیه، ص ۱۱۶).

۳.۱. حقوق شهروندی: در آمریکا علاوه بر دارا بودن حقوق شهروندی، تابعیت و اقامت قید شده و در روسیه (علاوه بر حقوق شهروندی) سکونت حداقل ۱۰ سال در روسیه لازم شمرده شده است.

۲. اختیارات رئیس جمهور: مورد دیگر از بروز اختلاف، میزان اختیارات رئیس جمهور است. اختیارات رئیس جمهور آمریکا و رئیس جمهور هند را می‌توان به عنوان نمونه با هم مقایسه کرد. رئیس جمهور آمریکا اختیار کامل دارد - که به استثنای قضات قوه قضائیه - هر مقامی را از پیست خود عزل نماید و مجلس سنا در این باره حق و تو ندارد. همچنین رئیس جمهور فرمانده کل نیروهای مسلح ایالات متحده است (حمیدی‌نیا، ص ۴۶۶).

اما اختیارات رئیس جمهور هند به گونه‌ای است که «در نظام حکومتی فعلی هند رئیس جمهور فقط رئیس سمبولیک کشور است و در عمل همان نقشی را دارد که پادشاه در نظام حکومتی انگلستان دارد...» (علیخانی، ص ۲۳۸).

۳. مسئولیت و مصنوبیت رئیس جمهور: میزان و حدود مسئولیت و پاسخ‌گویی رئیس جمهور نسبت به ارتکاب جرم و دفع اتهام، عرصه دیگری از اختلاف در نظام‌های حقوقی است. به طور کلی باید دانست که قوانین عرفی در تمام نظام‌های حقوقی، میزان مسئولیت رئیس کشور را به یک اندازه نمی‌بینند بلکه سه نظریه وجود دارد.

نظریه اول: رئیس کشور را مسئول ارتکاب هیچ جرمی قرار نمی‌دهد (مانند عدم مسئولیت پادشاه انگلستان و...).

نظریه دوم: رئیس کشور را نسبت به خصوص ارتکاب جرائم بزرگ و سنگین، مسئول و مورد محاکمه قرار می‌دهد و نسبت به سایر جرائم مسئول نیست (مانند رئیس جمهور فرانسه).

نظریه سوم: رئیس کشور نسبت به هر گونه جرمی مسئول است و محاکمه می‌شود (مانند مسئولیت رئیس کشور هلند).

چنانکه ملاحظه می‌شود نظام‌های حقوقی و نهادهای قانون‌گذار عرفی، در خصوص یک موضوع نظیر ریاست جمهوری و شؤون مربوط به رئیس کشور، دیدگاه‌های مختلف و به تبع آن قوانین مختلفی دارند و این اختلاف بیان‌گر ناصواب بودن برخی از این قوانین است (عوده، ص ۶۳).

ب. اختلاف درون مکتبی و عرصه‌های آن

اختلاف درون مکتبی عبارت است از مغایرت و ناهمانگی دو یا چند قانون که از یک مکتب یا نظام و نهاد قانون‌گذار وضع و صادر شده است. البته هیچ فرد یا نهاد قانون‌گذار به عمد و با آگاهی، اقدام به وضع قوانین مغایر و مخالف نمی‌کند اما به تجربه دیده شده که این اقدام، ندانسته و ناخواسته، انجام شده است و این امر به حدی فراگیر است که گویی امری استثنایی نیست بلکه خود یک «اصل» مسلم است مؤلف «نظریه العامل للقانون» در این زمینه چنین اظهار نظر نموده است:

... نخستین کسی که انتظار می‌رود نسبت به قانون جاهم نباشد، خود قانون‌گذار است که قوانین از اراده او صادر می‌شود با این حال در مواردی پیش می‌آید که قانون‌گذار بر اثر جهل به قوانین قبلی، قانون جدیدی وضع می‌کند که اگر نسبت به قوانین پیش، علم می‌داشت، قانون جدید وضع نمی‌کرد یا به این صورت وضع نمی‌کرد (تاغو، ص ۶۰۶).

۲. نارسایی در قوانین عرفی: خصیصه دیگر قوانین عرفی ضعف و نارسایی آنهاست که می‌توان به عنوان «عدم جامعیت و مانعیت حکم نسبت به موضوع» تعبیر نمود. در قوانین عرفی، موارد زیادی پیش می‌آید که قانون صلاحیت و شایستگی لازم را برای اجرا و تبعیت ندارد و در مواردی جامع و فراگیر نیست و در موارد دیگر مانعیت کافی ندارد و گاهی اجرای آن زیان‌آور است. این گونه ضعف و نارسایی‌ها باعث می‌گردد تا قانون اصلاح یا تکمیل شود و احیاناً ملغی و نسخ گردد.

این وضعیت هرچند در قوانین عادی شدیدتر است اما در قانون‌های اساسی نیز وجود دارد. تجربه تاریخی نشان داده است که در تدوین قانون‌های اساسی، عموماً نخبگان فکری، علمی و سیاسی هرکشور تمام توان خود را هماهنگ و بسیج نموده و اعمال می‌کنند تا قانون اساسی به صورت مجموعه‌ای از اصول قانونی تنظیم گردد که برای آینده زمینه‌ساز عدالت، تعالی، سعادت و تکامل جامعه باشد. با این وصف پس از مدتی، کاستی‌ها و نارسایی‌هایی غیرقابل اغماض در قانون اساسی مشاهده می‌کنند و به اجرار آن را تغییر می‌دهند. چند مورد زیر شاهد و مؤید این واقعیت است:

- قانون اساسی چین: که در سال ۱۹۵۴ تصویب شده بود در سال ۱۹۸۲ اصلاح گردید (طاهری امین، ص ۱۶۱).

- قانون اساسی مالزی: که در سال ۱۹۵۷ تصویب شده بود، در سال‌های ۱۹۶۳، ۱۹۸۱ و ۱۹۸۳ در چند نوبت اصلاح شده است (مسائلی، ص ۱۷۳).

- قانون اساسی اندونزی: از زمان استقلال تاکنون چندین بار از جمله در سال‌های ۱۹۴۵، ۱۹۴۹، ۱۹۵۰ و ۱۹۵۹ تغییر گرده است (مظفری، ص ۱۱۵).

- قانون اساسی بلژیک: از زمان تصویب (فوریه ۱۸۳۰) تا ۱۳۷۰ هیجده بار مورد تجدیدنظر قرار گرفته است که مهم‌ترین اصلاحات مذکور در سال‌های ۱۹۷۰، ۱۹۸۰ و ۱۹۸۸ بوده است (منصوری، ۱۳۷۵، ص ۶۳).

- قانون اساسی آمریکا: در سال ۱۷۸۹ به تصویب رسیده و طی حدود دویست سال بیست و هفت اصلاحیه به آن افروده شده است که اصلاحیه دهگانه سال ۱۷۹۱ از آن جمله است (ابوالفتح، ۱۳۸۱، ص ۱۷۹).

در کشورهای مختلف دیگری نظیر ترکیه، مکریک و پرتغال قانون اساسی چندبار اصلاح شده یا تغییر نموده است که به خاطر رعایت اختصار از بررسی آنها صرف نظر گردید.

۴. تأثیر احکام قرآن بر تمدن و جامعه اسلامی

بعد دیگر از اعجاز تشریعی قرآن بسی نظیر بودن تأثیر احکام آن بر وضعیت زندگی مسلمانان است. البته ظرفیت و استعداد تأثیرگذاری شرایع قرآن بیش از آن حدی است که در تاریخ به فعلیت رسیده و محقق شده (و بخش عمدی از قابلیت‌های آن به صورت بالقوه باقی مانده) است زیرا بر اثر انحرافی که پس از رحلت پیامبر اکرم (ص) در مسئله رهبری پیش آمد، غالباً شرایط لازم برای اجرای کامل شرایع و احکام قرآن مهیا نبود. در عین حال تأمل و دققت در آثار سازنده و مثبت قوانین قرآن در حدی که اجرا شد، می‌تواند حقیقت و حیانی آن را معرفی نماید. برخی از احکام قرآن و نقش خاص هر یک در زندگی مسلمانان را اشاره می‌کنیم:

۱. وجوب تفکه و فراغیری علم

قرآن به صورت‌های مختلف از علم، تعلیم و تعلم به احترام یاد کرده و آن را استوده است و بخشی از علم و دانش را که برای هدایت و رشد جامعه لازم است بر همگان (به نحو کفایی) فرض نموده است. در یکی از آیات قرآن چنین فرموده:

و ما كان المؤمنون لينفروا كافه فلولا نفر من كل فرقه منهم طائفه ليتفقهوا في الدين و
لينذرروا قومهم اذا رجعوا اليهم لعلهم يئذنون (توبه/۱۲۲).

در آیه دیگر علم آموختگی را مقارن کسب ایمان و سیله ترفع مقام شمرده است:
يرفع الله الذين آمنوا منكم و الذين أوتوا العلم درجات... (مجادله/۱۱).

حکم تفقه و تعلم سبب شد تا علوم و دانش‌های مختلف در میان مسلمانان پدید آید و مردمی که معمولاً «امی» و بی‌سواد بودند به امتی پرچمدار علم تبدیل گردند و فروغ علم و نور دانش را به سراسر جهان برسانند. این موضوع چیزی نیست که گویند گان و نویسنده‌گان مسلمان مدعی آن باشند بلکه واقعیتی آشکار است که بیگانگان به آن اعتراف دارند (روحانی، ص ۳۰۷).

۲. قوانین کیفری و اجرای حدود

بخش دیگری از احکام تأثیرگذار قرآن در زمینه اجرای حدود است که در کتاب‌های تفسیر و منابع فقهی به تفصیل مورد استفاده و تحلیل قرار می‌گیرد. برخی از آنها که بیش از سایر احکام مورد توجه و بحث‌انگیز است در آیات ذیل بیان شده است:

۱. انما جزآؤا الذين يحاربون الله و رسوله و يسعون فى الأرض فساداً أَن يُقْتَلُوا او يُصْلَبُوا او تقطع ايديهم وأرجلهم من خلف او يُنْفَقُوا من الأرض ذلك لهم خزيٌ فى الدنيا و لهم فى الآخره عذابٌ عظيمٌ.

الا الذين تابوا من قبل أن تقدروا عليهم فاعلموا أن الله غفورٌ رحيم (مائده/۳۴-۳۳).

۲. والسارق والسارقه فاقطعوا ايديهما جزاءً بما كسبا نكالاً من الله والله عزيزٌ حكيم.
فمن تاب من بعد ظلمه وأصلاح فان الله يتوب عليه ان الله غفورٌ رحيم
(مائده/۳۹-۳۸).

۳. الزانيه والزناني فاجلدوا كل واحد منهما مائة جلد و لا تأخذكم بهما رأفة في دين الله إن كتمت تؤمنون بالله واليوم الآخر و ليشهد عذابهما طائفه من المؤمنين. الزاني لا ينكح الا زانيه او مشرك و الزانيه لا ينكحها الا زان او مشرك و حرم ذلك على المؤمنين. والذين يرمون المحسنات ثم لم يأتوا باريشه شهداء فاجلدوهم ثمانين جلد و لا تقبلوا لهم شهاده أبدا و أولئك هم الفاسقون. الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفورٌ رحيم (نور/۵-۲).

چنانکه ملاحظه می‌شود در متنه آیات فوق و نحوه اجرای حدود، شدت و نرمش، غلظت و رحمت با یکدیگر همراه شده و این ترکیب باعث می‌شود تا جرم‌های مربوطه

به عنوان گناهانی بسیار عظیم و بزرگ تلقی شود و اعلام قانون به صورت مذکور بازدارندگی لازم را در جامعه داشته باشد. این تأثیر در حدی است که در عصر اول اسلام (دوران رسالت و زمان خلافت) این گونه جرائم به ندرت واقع می‌شد.

۳. قانون آمادگی دفاعی

بخش قابل توجهی از قوانین اسلام مربوط به تأمین جامعه و بلاد اسلامی از خطرهای خارجی و تعرضات دشمن است در این زمینه، تدارک و آمادگی دفاعی جایگاه ویژه‌ای دارد که در آیاتی از قرآن کریم ذکر شده است:

واعدو لهم ما استطعتم من قوه و من رباط الخيل ترهبون به عدو الله و عدوكم
واخرين من دونهم لا تعلمونهم الله يعلمهم... (انفال/۶۰).

يا ايها الذين امنوا قاتلوا الذين يلونكم من الكفار و ليجدوا فيكم غلظه واعلموا أن الله مع المتقين (توبه/۱۲۳).

نکاتی در متن دو آیه شریفه وجود دارد که قابل توجه است و عمومیت خطاب، فلسفه حکم (ارهاب عدو) و تأکید بر وجود دشمنان گوناگون، از آن جمله است.

فرمان لزوم آمادگی دفاعی باعث شد تا مسلمانان بتوانند دشمنان بزرگی مانند امپاطوری روم و پادشاهی ساسانی را وادر به عقب‌نشینی یا تسلیم نمایند و مرزهای میهن اسلامی را تا بخش‌های وسیعی از آسیا، اروپا و افریقا توسعه دهند. شایان ذکر است که در این حکم، هدف و فلسفه اصلی، دفاع و پیش‌گیری است که در قالب «ارهاب» بیان شده و حاکی از آن است که روح حاکم بر دین اسلام، تهاجم، تخریب و ویرانگری نیست بلکه مقابله با دشمن و دفاع است.

سند نهایی (خاتمه)

در پایان بحث شایسته است این امر را اضافه کنیم که احکام و شرایع قرآنی (همانند دیگر معارف آن) به وسیله شخصی تبیین شده که بر اساس ضرورت تاریخ «امی» بوده و نزد هیچ آموزگاری و در هیچ مدرسه‌ای خواندن و نوشتن فرا نگرفته بود و این واقعیت در متن قرآن کریم نیز مورد تأکید است (عنکبوت/۴۸؛ یونس/۱۶). با توجه به این امر، هر انسان حقیقت طلب و منصفی بی می‌برد که قرآن و شرایع آن حقیقتی الهی و فراتر از افق

فکر و اندیشه بشر است. به خصوص اگر در نظر داشته باشیم که شبیه این حادثه پیش از قرآن دیده نشده و تکرار آن پس از ظهور قرآن از فرد یا افراد دیگر صورت نگرفته است.

نتیجه

۱. حضور بی مانند و تأثیرگذاری بی نظیر قرآن ناشی از بعد اعجاز و الهی بودن آن است و بررسی بعد اعجاز تشریعی قرآن به دلایلی از جمله توسعه روزافزون علوم بشری امری لازم و ضروری است.

۲. اگرچه تحقیق پیرامون برخی وجوه اعجاز قرآن، خاصه اعجاز بیانی، دارای پیشینه طولانی است اما تحقیق در بعد اعجاز تشریعی قرآن در حد کافی نبوده است.

۳. ویژگی های احکام و شرایع قرآن به عنوان امری الهی و اعجازی، به صراحت مورد تأکید برخی آیات قرآن کریم قرار گرفته است.

۴. شرایع قرآنی از معایب و نارسانی های شرایع و قوانین بشری وارسته است.

۵. قوانین و شرایع قرآنی با یکدیگر هماهنگ و متوازن اند و اصول حاکم بر شرایع قرآنی، حکیمانه و اعجاب انگیز است.

۶. با توجه به اینکه صدور چنین شرایعی از قانون گذاران عالم و دانشمند بشری، امری بی سابقه است، بنابراین بیان آنها به وسیله (فردی امی و...) پیامبر گرامی اسلام(ص) دلیل روشنی بر الهی بودن قرآن کریم است.

منابع

قرآن کریم.

نهج البلاغه، (الشريف الرضا - ۳۵۹ - ۴۰۹ھ)، بيروت، دارالأضواء، ۱۴۰۶ق/۱۹۸۶.

ابوزهره، محمد، معجزة بزرگ، ترجمة محمود ذبیحی، مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۷۰.

——، المعجزة الكبرى، بيروت، دارالفکر العربي، ۱۳۹۰ق/۱۹۷۰.

ابوعوده، عوده خلیل، شواهد فی اعجاز القرآن، عمان، دارعمار للنشر، ۱۴۱۹ق.

- ابوالفتح، امیرعلی، برآورد استراتژیک ایالات متحده آمریکا، تهران، مؤسسه فرهنگی، ابرار معاصر، ۱۳۸۱.
- اسماعیل، ابراهیم محمد، القرآن و اعجازه التشریعی، بیروت، دارالفکر العربي، بیتا.
- ایازی، سیدمحمدعلی، قرآن اثری جاویدان، رشت، کتاب مبین، ۱۳۸۱.
- تناغو، سمير عبدالسيد، النظرية العامة للقانون، مصر، الاسكندرية، منشأة المعارف، ۱۹۸۶.
- تفنازانی، سعدالدین، شرح المقاصد، جزوه ۵، لبنان، بیروت، عالم الكتب، ۱۴۰۹ق.
- حمیدی نیا، حسین، آمریکا، تهران، انتشارات وزارت امور خارجه، ۱۳۸۱.
- رجیی یزدی، مکنزیک، تهران، انتشارات وزارت امور خارجه، (ش ۱۲)، ۱۳۷۳.
- راغب، حسین بن محمد، مفردات الفاظ القرآن، قم، دارالكتب العلمی، ۱۳۹۲ق/۱۹۷۲.
- رضائی، محمدعلی، پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، چ ۳، قم، کتاب مبین، ۱۳۸۱.
- رضوانی، روح الله، مبانی کلامی اعجاز قرآن، پایان نامه، قم، مرکز جهانی علوم اسلامی، ۱۳۸۵.
- روحانی، سیدضیاء الدین، معجزه جاویدان، قم، چاپخانه حکمت، ۱۳۷۷ق.
- زحلیلی، وهب، القرآن الکریم، بنیته التشریعیه ...، الطبعه الأولى، بیروت، دارالفکر المعاصر، ۱۴۱۹ق.
- سبحانی، جعفر، فروغ ابدیت، ج ۱، چ ۱۳، قم، دفتر تبلیغات اسلامی، ۱۳۶۷.
- طاهری، امین زهرا، چین، تهران، انتشارات وزارت امور خارجه، (ش ۵۴)، ۱۳۷۵.
- طالبی فر، عباس، پرتقال، تهران، انتشارات وزارت امور خارجه، ۱۳۷۲.
- طباطبائی، محمدحسین، المیزان فی تفسیر القرآن، الطبعه الثالثه، بیروت، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات، ۱۳۹۳ق / ۱۹۷۳.
- عالیخانی، محمد، حقوق اساسی، تهران، دستان، ۱۳۷۳.
- عوده، عبدالقدار، حقوق جزای اسلامی، ج ۲.
- قاسمی، صابر، ترکیه، تهران، انتشارات وزارت امور خارجه، ۱۳۷۴.
- قرطبی، محمدبن احمد، الجامع لأحكام القرآن، الطبعه الثانيه، بیروت، دار احیاء التراث العربي، ۱۳۷۲ / ۱۹۵۲.
- كتاب مقدس، ترجمة فاضل خان همدانی، تهران، اساطیر، ۱۳۸۰.

متولی، احمد مصطفی، الموسوعه الذهبیه فی اعجاز القرآن ... ، الطبعه الأولى، قاهره، دار ابن الجوزی، ۱۴۲۶ق.

محمد جعفر، علی، نشأة القوانین و تطورها، الطبعه الأولى، بیروت، مجده المؤسسه الجامعیه، ۱۴۲۲هـ / ۲۰۰۲م.

مظفری، محمدرضا، اندونزی، تهران، انتشارات وزارت امور خارجه، (ش ۸)، ۱۳۷۲.

مسائلی، محمود، مالزی، چ ۲، تهران، انتشارات وزارت امور خارجه، (ش ۳)، ۱۳۷۳.

منصوری، عزیز، پژوهیک، تهران، انتشارات وزارت امور خارجه (ش ۵۹)، ۱۳۷۵.

مجیری، احمد رضا، پژوهشی در نظریه اعجاز تشریعی قرآن، پایان نامه، قم، دانشکده اصول دین، ۱۳۸۵.

نقیب زاده، احمد، سیاست و حکومت در اروپا، تهران، سمت، ۱۳۷۲.

نصیری، حسن، اعجاز تشریعی قرآن، پایان نامه، دانشگاه قم، (ش ۲۷۵)، ۱۳۷۹.

